

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15C/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319200183
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4319200183.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, proti žalovanému: J. G., X. XX.XX.XXXX, V. L. G. XX, XXX XX R., o žalobe na zaplatenie 1.225,18 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresnému súdu Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) bola dňa 14.01.2019 doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia 1.225,18 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 15.12.2018 do zaplatenia, ako aj si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Takto uplatnený nárok žalobca žiadal priznať titulom bezdôvodného obohatenia.

2. O žalobe okresný súd rozhodol pôvodne platobným rozkazom č. k. 15C/2/2019 - 23 zo dňa 31.01.2019, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor v zákonom stanovenej lehote, z ktorého dôvodu okresný súd uznesením č. k. 15C/2/2019 - 38 zo dňa 05.04.2019 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Levice č. k. 15C/2/2019 - 23 zo dňa 31.01.2019. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.04.2019.

3. Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 23.03.2005 uzavrel ako poisťovateľ, a žalovaný, ako poistník, poistnú zmluvu č. 4100156342 pre životné poistenie a pripoistenie - úrazové a práceneschopnosti (ďalej len „poistná zmluva“). Dňa 27.04.2013 došlo k poistnej udalosti tým, že došlo k úrazu - poraneniu pravej hornej končatiny - na základe ktorej si žalovaný uplatnil nárok na náhradu škody z vyššie uvedeného poistenia. Žalobca po skončení šetrenia poistnej udalosti č. 8005307729 poskytol poškodenému (žalovanému) poistné plnenie v celkovej sume 1.225,18 Eur s odôvodnením, že poistné plnenie bolo stanovené v zmysle oceňovacích tabuliek vo výške 4 % z dojednanej poistnej sumy a navýšené na dvojnásobok za úraz vo voľnom čase. Žalobca následnou kontrolou stavu predmetnej poistnej udalosti z 21.12.2016 ale zistil, že na vyššie uvedené poistné plnenie v sume 1.225,18 Eur žalovanému nevznikol nárok, nakoľko nárok na poistné plnenie vzniká až pri percentuálnom hodnotí zranenia v zmysle oceňovacích tabuliek vo výške 5 % a viac. Z uvedeného dôvodu žalobca listom zo dňa 28.04.2017, 27.03.2018, 14.05.2018, 20.09.2018 a napokon aj 29.11.2018 vyzval žalovaného na vrátenie finančných prostriedkov. Žalovaný však finančné prostriedky žalobcovi nevrátil. Žalobca odkázal na príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa bezdôvodného obohatenia s tým, že má

za to, že žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil tým, že prijal plnenie bez právneho dôvodu, pričom na túto skutočnosť bol žalobcom upozornený, a napriek tomu plnenie vyplatené mu v uvedenej sume žalobcovi nevrátil. Žalobca má za to, že žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil práve v celkovej sume 1.225,18 Eur, pričom na prijatie uvedenej sumy zo strany žalovaného neexistoval v čase jej vyplatenia a prijatia právny dôvod. Práve z tohto dôvodu sa preto žalobca domáha nároku na finančné plnenie v sume 1.225,18 Eur, ktorý nárok si uplatnil aj spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 15.12.2018 do zaplatenia. Žalobca v rámci listinných dokladov predložil oznámenia žalovanému o vyplatení vyššie uvedeného poistného plnenia (oznámenie z 28.04.2017 -č. I. 10), ako aj následné oznámenia, v ktorých žiadal žalovaného o vrátenie tejto sumy s tým, že takto vyplatenú sumu chcel aj kompenzovať s ďalším poistným plnením, ktoré poskytoval žalovanému v sume 1.531,46 Eur (č. I. 7-9).

4. Voči takto uplatnenému nároku po rozhodnutí platobným rozkazom podal žalovaný odpor v celom rozsahu, ktorý odôvodnil nasledovne: Žalovaný potvrdil skutočnosť uvádzanú žalobcom, že došlo k uzatvoreniu poistnej zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj Všeobecné poistné podmienky - poistenie osôb, na ktoré sa odvoláva aj žalobca. Tiež potvrdil, že zo strany žalobcu došlo k plneniu za trvalé následky úrazu zo dňa 27.04.2013 a to na základe listu zo dňa 28.04.2017. Nesúhlasil však s tvrdeniami žalobcu, že žalovaný sa mal bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu. Tu poukázal na platne uzatvorenú poistnú zmluvu, predmetom ktorej je aj plnenie žalobcu v prípade trvalých následkov. V zmysle predmetnej zmluvy a jej Všeobecných poistných podmienok - poistenie osôb, sa v časti osobitná časť B - úrazové poistenie čl. B2 - poistné plnenie uvádza: „Poistovateľ sa zaväzuje poskytnúť plnenie, ktoré je dojednané v poistnej zmluve“. Podľa ods. 2 - Plnenie sa trvalé následky úrazu:

a) poistovateľ určí výšku poistného plnenia na základe percentuálneho obohatenia stanoveného v osobitne vypracovanej oceňovacej tabuľke,

b) ak zanechá úraz poistenému trvalé následky, poistovateľ je povinný vyplatiť z poistnej sumy toľko percent, koľkým percentám zodpovedá pre jednotlivé telesné poškodenie podľa oceňovacej tabuľky poistovateľa pre hodnotenie trvalých následkov rozsah trvalých následkov po ich ustálení, spravidla po roku od vzniku úrazu. V prípade, že sa neustálili do 3 rokov po úraze, vyplatí poistovateľ sumu, ktorá zodpovedá percentu poškodenia na konci tejto lehoty. V prípade, že trvalé následky úrazu sú z lekárskeho hľadiska nemenné a ustálené, môže poistovateľ vyplatiť poistné plnenie aj v lehote kratšej ako je 1 rok,

c) poistovateľ určí výšku plnenia tak, aby zodpovedalo povahe a rozsahu telesného poškodenia spôsobeného úrazom. Poistovateľ má povinnosť plniť, ak takto stanovená výška plnenia je najmenej 5 %.

5. Žalovaný ďalej uviedol, že Všeobecné poistné podmienky v čl. B2 bod 2 písm. b) uvádzajú, že v prípade, ak zanechá úraz poistenému trvalé následky, poistovateľ je povinný vyplatiť z poistnej sumy toľko percent, koľkým percentám zodpovedá pre jednotlivé telesné poškodenie podľa oceňovacej tabuľky, ale v čl. B2 bod 2 písm. c) je v týchto Všeobecných poistných podmienkach uvedené (na ktorý článok sa žalobca aj odvoláva), že poistovateľ určí výšku plnenia tak, aby zodpovedalo povahe a rozsahu telesného poškodenia spôsobeného úrazom. Žalovaný právny nárok na poistné plnenie odôvodňuje od citovaných ustanovení Všeobecných poistných podmienok, ktoré jasne stanovujú, že výšku plnenia určí poistovateľ. Listom zo dňa 28.04.2017 poistovateľ určil, že v zmysle oceňovacích tabuliek bolo poistné plnenie stanovené vo výške 4 % z dojednanej poistnej sumy, pričom ho navýšil na dvojnásobok za úraz vo voľnom čase. Suma, ktorú žalobca žalovanému vyplatil, predstavovala potom 1.225,18 Eur. Žalovaný má za to, že pokiaľ prijal od žalobcu poistné plnenie v ním vyčíslenej sume, nekonal tak v rozpore s poistnou zmluvou a ani v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka týkajúcimi sa bezdôvodného obohatenia, pretože právnym dôvodom pre prijatie poistného plnenia boli ustanovenia Všeobecných poistných podmienok a to čl. B2, bod 2 písm. b) a čl. B2 bod 2 písm. c). Tu poukázal aj na to, že sám žalobca poistné plnenie žalovanému priznal listom zo dňa 28.04.2017 v plnej výške, t. j. 4 % z poistnej sumy navýšené za dvojnásobok za úraz vo voľnom čase podľa oceňovacích tabuliek. Skutočnosť, že žalobca poukázal plnenie k poistnej udalosti, ktorú sám hodnotil vo výške 4 % v zmysle oceňovacích tabuliek a následne uvádza, že má povinnosť plniť, ak takto stanovená výška je najmenej 5 %, nezakladá podľa žalovaného predpoklad naplnenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Právny nárok na plnenie totiž vychádza z predchádzajúcej vety, kedy poistovateľ určí výšku plnenia tak, aby zodpovedalo povahe a rozsahu telesného poškodenia spôsobeného úrazom. Ďalej poukázal aj na žalobcom nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 823 zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), pretože toto ustanovenie sa tohto sporu netýka, nakoľko sa vzťahuje na poistenie zodpovednosti za škodu, pričom predmetom tohto sporu je poistenie osôb.

Žalovaný sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu v tom smere, že na poistné plnenie mu nevznikol nárok, pretože tento vzniká až pri percentuálnom ohodnotení zranenia v zmysle oceňovacích tabuliek vo výške 5 % a viac, takéto tvrdenie je podľa žalovaného zavádzajúce a neopodstatnené. Z predloženej Poistnej zmluvy a jej Všeobecných poistných podmienok je zrejmé, že poisťovateľ má povinnosť vyplatiť z poistnej sumy toľko percent, koľkým percentám zodpovedá pre jednotlivé telesné poškodenia podľa oceňovacej tabuľky. Z uvedeného dôvodu preto žalovaný žiadal návrh žalobcu v celom rozsahu zamietnuť, ako aj si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

6. K podanému odporu sa vyjadril žalobca ďalším svojim vyjadrením doručeným súdu dňa 17.04.2019 (čl. 47 - 49 spisu), v ktorom zotrval v plnom rozsahu na všetkých skutočnostiach uvedených v žalobe s tým, že v danej veci podľa žalobcu neboli splnené podmienky na poskytnutie poistného plnenia žalovanému. Žalobu doplnil v tom smere, že poistná suma, na ktorú bol žalovaný poistený v čase vzniku poistnej udalosti bola vo výške 30.629,30 Eur, nakoľko sa jednalo o trvalé následky úrazu vo voľnom čase. Tak, ako aj žalovaný, aj žalobca poukázal na osobitnú časť všeobecných poistných podmienok - poistenie osôb, a to časť B - úrazové poistenie a aj žalobca vo svojom vyjadrení citoval písm. a), b) a c) tejto osobitnej časti (citované v odseku č. 4 rozsudku). Žalobca uvádza, že z týchto poistných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy vyplýva, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie až od sumy 1.531,47 Eur, pretože práve táto suma predstavuje 5 % z poistnej sumy 30.629,30 Eur. Ako dôkaz predložil výročný list k poistnej zmluve. Žalobca sa síce stotožňuje s tvrdením žalovaného, že poisťovateľ je povinný vyplatiť z poistnej sumy toľko percent, koľkým percentám zodpovedá pre jednotlivé telesné poškodenie podľa Oceňovacej tabuľky, avšak poisťovateľ má túto povinnosť až od výšky 5 %. Žalobca uviedol, že v tomto konkrétnom prípade došlo pri vyplatení poistného plnenia k chybe pri spracovaní poistnej udalosti, a následnou kontrolou bolo zistené, že došlo k neoprávnenému poskytnutiu poistného plnenia. Žalobca sa na základe výsledkov kontrolného šetrenia obrátil na žalovaného so žiadosťami o vydanie vyplateného plnenia, ale žalovaný ho i napriek mnohým výzvam odmietol vrátiť. Žalobca zotrval na tom, že žalovaný sa mal na jeho úkor bezdôvodne obohatiť, na čo bol zo strany žalobcu upozornený, a napriek tomu plnenie vyplatené do dnešného dňa žalobcovi nevrátil.

7. Žalovaný podal ďalšie vyjadrenie dňa 07.05.2019 (čl. 53 spisu), v ktorom sa v celom rozsahu pridrižoval vyjadrení uvádzaných v odpore zo dňa 12.02.2019. Naďalej vyjadroval svoj nesúhlas s tvrdením žalobcu, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na jeho úkor. Opätovne odkázal na tú skutočnosť, že pokiaľ zo Všeobecných poistných podmienok vyplýva, že žalobca má povinnosť plniť, ak takto stanovená výška je najmenej 5 %, nezakladá predpoklad naplnenia § 451 ods. 2 OZ, pretože právny nárok na plnenie vychádza z predchádzajúcej vety, kedy poisťovateľ určí výšku plnenia tak, aby zodpovedala povahe a rozsahu telesného poškodenia spôsobeného úrazom. Predmetná čiastka 1.225,18 Eur bola žalovanému uhradená žalobcom v súlade s poistnou zmluvou. Žalovaný má za to, že konal v dobrej viere, že poistné plnenie prijíma na základe nároku z poistnej zmluvy a je vylúčené, aby žalobca list zo dňa 28.04.2017 považoval za chybu pri spracovaní poistnej udalosti. Žalobca jasne špecifikoval poistnú zmluvu, poistnú udalosť, výšku plnenia a taktiež percentuálne vyjadrenie z poistnej zmluvy. Žiadny z údajov v liste zo dňa 28.04.2017 nie je chybným a poistné plnenie mohol žalobca priznať žalovanému aj pod hranicou 5 % z dojednaného plnenia, čo aj urobil.

8. O žalobe rozhodol okresný súd na pojednávaní konanom dňa 30.09.2020, na ktorom vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu: čl. 1 - 3 žaloba, čl. 5 predžalobná výzva z 29.11.2018, čl. 6 predžalobná výzva + kópia doručenky - žalovaný, čl. 7 oznámenie žalobcu z 20.09.2018, čl. 8 oznámenie žalobcu z 14.05.2018, čl. 9 oznámenie žalobcu z 27.03.2018, čl. 10 oznámenie žalobcu z 28.04.2017, čl. 11 časť všeobecných obchodných podmienok, čl. 12 - 13 poistná zmluva z 22.03.2005, čl. 14 - 15 všeobecné poistné podmienky, čl. 23 platobný rozkaz, čl. 28 - 33 odpor proti platobnému rozkazu, čl. 38 uznesenie z 05.04.2019, ktorým bol zrušený PR, ppl. dňa 25.04.2019, čl. 47 - 49 vyjadrenie k odporu, čl. 50 výročný list k poistnej zmluve z 21.05.2018, čl. 53 vyjadrenie žalovaného z 07.05.2019, čl. 67 ospravedlnenie žalobca + zaslanie listinných dokladov na čl. 69 - 87, čl. 100 - 102 vyjadrenie žalobcu na výzvu súdu, čl. 104 - 105 VPP poistenie osôb, čl. 106 - 110 listinné doklady - platby, čl. 118 - 120 vyjadrenie žalobcu na výzvu súdu, čl. 122 - 125 listinné doklady.

9. Z vyjadrení žalovaného, ktorý bol prítomný na pojednávaní (žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlňoval) ako aj z obsahu listinných dokladov a žaloby, okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

9.1. Strany sporu vstúpili do zmluvného vzťahu uzatvorením poisťnej zmluvy dňa 23.03.2005. Táto skutočnosť medzi stranami sporu sporná nebola. Rovnako nebola sporná tá skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanému plnenie z tejto poisťnej zmluvy v dôsledku poisťnej udalosti, ktorá nastala dňa 27.04.2013 s tým, že v prípade poisťného plnenia sa jednalo o poisťné plnenie titulom trvalých následkov z danej poisťnej udalosti. Žalobca poukazoval aj na inú poisťnú udalosť, avšak len z toho dôvodu, že v rámci následnej poisťnej udalosti označenej pod č. 8005704193 vznikol žalovanému nárok na plnenie v sume 1.531,46 Eur. Táto suma bola stanovená v zmysle oceňovacích tabuliek vo výške 5 % z dojednanej poisťnej sumy a navýšené na dvojnásobok za úraz vo voľnom čase. Prípisom zo dňa 20.09.2018 okrem oznámenia uvedeného nároku na ďalšie plnenie z inej poisťnej udalosti, však oznamoval žalovanému, že dňa 28.04.2017 mu bolo neoprávnené vyplatené plnenie za poisťnú udalosť, ktorá je predmetom sporu, a preto toto plnenie žiada zaslať na účet žalobcu. O neoprávnenom plnení mal byť žalovaný informovaný zo strany žalobcu aj listom zo dňa 14.05.2018. Žalobca sa dokonca snažil o kompenzáciu týchto 2 plnení, čo vyplýva z listu na čl. 9 zo dňa 27.03.2018, v ktorom poukazuje na plnenie v sume 1.531,46 Eur, teda plnenie z inej poisťnej udalosti ako je predmetom tohto konania a plnenie v sume 1.225,18 Eur s tým, že pôvodným zámerom žalobcu bolo vyplatiť žalovanému len rozdiel medzi už vyplateným plnením v sume 1.225,18 Eur, ktorá mala byť podľa žalobcu vyplatená žalovanému neoprávnené a nárokom na plnenie vzniknutým mu z titulu následnej poisťnej udalosti v sume 1.531,46 Eur. Žalobca preto poukázal žalovanému plnenie v sume rozdielu - 306,28 Eur, s čím však žalovaný nesúhlasil a plnenie v sume 306,28 Eur neprijal, čo v konečnom dôsledku potvrdil aj žalobca na dotaz súdu. Vzhľadom k uvedenému preto pristúpil žalobca k plneniu vyplývajúceho z ďalšej poisťnej udalosti v plnom rozsahu a žalovanému zaplatil sumu 1.531,46 Eur. Keďže však žalovaný žalobcovi nevrátil dobrovoľne sumu 1.225,18 Eur, žalobca sa podanou žalobou domáha uloženia povinnosti žalovanému finančného plnenia tak, ako je to uvedené v prvom odseku tohto rozsudku, vyplývajúceho práve z poskytnutého plnenia z poisťnej udalosti, ktoré podľa žalobcu bola žalovanému poskytnuté bez právneho dôvodu, a teda žalobca má za to, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Žalovaný však s takýmto tvrdením nesúhlasí a má za to, že toto poisťné plnenie prijal oprávnené, keďže výšku poisťného plnenia vypočítal sám žalobca a táto vyplýva dokonca zo Všeobecných poisťných podmienok. Okrem iného uviedol, že aj keď v týchto Všeobecných podmienkach je uvedená povinnosť žalobcu plniť v prípade ocenenia 5 % a viac, uvedené neznamena, že nemôže plniť aj v nižšom rozsahu.

9.2. S prihliadnutím na jednotlivé konštatovania strán sporu, ohľadne ne/oprávnenosti poskytnutého plnenia nastal medzi stranami sporu spor o tom, či žalovaný mal nárok na dané plnenie alebo nie. Žalobca tvrdil, že takýto nárok žalovanému nevznikol a keďže žalobca aj napriek tomu žalovanému plnenie poskytol, má sa jednať o plnenie bez právneho dôvodu, ktorú skutočnosť však žalovaný popiera a má za to, že toto plnenie prijal na základe platne uzatvorenej poisťnej zmluvy s odkazom na Všeobecné poisťné podmienky.

10. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

11. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. Podľa § 454 OZ, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

13. Právna úprava týkajúca sa bezdôvodného obohatenia v sebe obsahuje účel, ktorým je snaha zabrániť vzniku bezdôvodného obohatenia na úkor niekoho iného. V prípade, ak sa tak stane, teda ak bezdôvodné obohatenie už vzniklo, citovaná právna úprava zabezpečuje povinnosť jeho vydania. Podľa citovaného ust. § 451 ods. 1 je osobou povinnou vydať bezdôvodné obohatenie práve tá osoba, ktorá sa na úkor iného bezdôvodne obohatí. Na druhej strane oprávneným subjektom je tá osoba, na úkor ktorej sa niekto bezdôvodne obohatil. Povinnou osobou, ako aj oprávnenou osobou môže byť tak fyzická osoba alebo právnická osoba. Zákonná úprava ďalej špecifikuje osobitné skutkové podstaty vzniku bezdôvodného obohatenia, ktorými sú po: a) plnenie bez právneho dôvodu, resp. plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, b) plnenie z neplatného právneho úkonu, c) majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Z uvedeného je zrejmé, že právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne ako dôsledok porušenia iného právneho vzťahu (napr. plnenie z neplatnej zmluvy, pri ktorej dôvod na plnenie vôbec nevznikol) alebo na základe určitej právnej

skutočnosti (bezdôvodné obohatenie získané z nepoctivých zdrojov). V danom prípade, je ale potrebné preukázať, či plnenie bolo alebo nebodlo bezdôvodné, čo závisí od posúdenia všetkých okolností, za ktorých došlo k plneniu. Pre vznik záväzkového vzťahu bezdôvodného obohatenia je zároveň potrebné aj splnenie viacerých predpokladov a to: vznik bezdôvodného obohatenia vyjadreného v peniazoch, majetkový prospech získaný na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone v § 451 ods. 2 a § 454 OZ, majetková ujma na strane oprávnenej osoby, ktorá zodpovedá bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného, výslovné zákonné ustanovenie vzniku majetkového prospechu. K tomu, aby došlo k bezdôvodnému obohateniu, musia byť naplnené všetky uvedené zákonné predpoklady, ktoré v súdnom konaní preukazuje ten, kto sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Pre posúdenie, či ide o bezdôvodné obohatenie alebo nie, je rozhodujúce, či sa plnilo na základe platného záväzkového vzťahu, alebo či sa inak dosiahol sledovaný účel. Pre vznik bezdôvodného obohatenia OZ vyžaduje objektívnu skutočnosť, že k bezdôvodnému obohateniu skutočne došlo a to v dôsledku právom uznaných dôvodov.

14. V danom prípade, čo v konečnom dôsledku konštatuje aj sám žalobca, sa mal žalovaný bezdôvodne obohatiť na jeho úkor z dôvodu, že žalobca mal poskytnúť plnenie žalovanému bez právneho dôvodu. S týmto tvrdením žalobcu sa súd ale nestotožnil, vzhľadom k tomu, že je jednoznačne preukázané, že žalobca plnil voči žalovanému na základe platne uzatvorenej poisťovnej zmluvy a práve z dôvodu v zmluve predpokladanej a zazmluvnenej poisťovnej udalosti, ktorou v tomto prípade boli trvalé následky. Ani sám žalobca nespochybňuje platné uzatvorenie zmluvy, nespochybňuje ani samotnú poisťovnú udalosť - trvalé následky žalovaného vyplývajúce z poisťovnej udalosti č. 8005307729, za ktorú mu poskytol plnenie v zmysle oceňovacích tabuliek vo výške 4% z dojednanej poisťovnej sumy a navýšené na dvojnásobok za úraz vo voľnom čase. Ako ale žalobca uviedol, až následnou kontrolou zistil, že toto poisťové plnenie malo byť žalovanému poskytnuté neoprávnene, a to s odkazom na už citovaný Čl. B 2 bod. 2 písm. c/. Podľa žalobcu v danom konkrétnom prípade vyplatenia poisťového plnenia došlo z jeho strany k chybe pri spracovaní poisťovnej udalosti, čo zistil až následnou kontrolou. Takto poskytnuté poisťové plnenie považuje žalobca za poskytnuté neoprávnene (č. I. 49).

15. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že strany sporu si dojednali poisťové plnenie aj pre prípad trvalých následkov úrazu (č. I. 13), teda práve pre danú poisťovnú udalosť, za ktorú bolo žalovanému poskytnuté plnenie. Samotný rozsah plnenia mal podľa žalobcu vyplývať zo všeobecných poisťových podmienok, na ktoré opakovane poukazoval a to konkrétne na Čl. B 2, bod 2, posledná veta písm. c/, podľa ktorej: „má poisťovateľ povinnosť plniť, ak takto stanovená výška plnenia je najmenej 5 %“. Žalovaný poukazoval síce na ten istý článok ako aj bod všeobecných poisťových podmienok, avšak odkázal na písm. b/, podľa ktorého: „ak zanechá úraz poistenému trvalé následky, poisťovateľ je povinný vyplatiť z poisťovnej sumy toľko percent, koľkým percentám zodpovedá pre jednotlivé telesné poškodenia podľa oceňovacej tabuľky poisťovateľa pre hodnotenie trvalých následkov rozsah trvalých následkov po ich ustálení, ale spravidla po roku od vzniku úrazu“. Čo sa týka písm. c/, žalovaný uviedol, že nárok na toto poisťové plnenie mu vzniklo v zmysle aj uvedeného článku, avšak prvej vety s tým, že aj citovaná posledná veta písm. c/ neznamená, že žalobca by nemohol poskytnúť plnenie aj pri nižšom percentuálnom ocenení tak, ako to bolo v konečnom dôsledku aj v tomto prípade.

16. Z listinných dokladov má súd preukázané, že trvalé následky žalovaného boli v čase ich oceňovania už ustálené, ako aj boli percentuálne ocenené práve zo strany žalobcu a to v rozsahu 4%, ktorú skutočnosť žalovaný nenamietal. Žalobca následným listinným dokladom na č. I. 50 preukázal, že pre daný výpočet vychádzal z výročného listu k poisťovnej zmluve podľa ktorého pre trvalé následky úrazu (TNU) vo voľnom čase bola stanovená poisťová suma 30.629,30 Eur, z ktorej sumy 4% predstavuje práve poskytnuté poisťové plnenie v sume 1.225,17 Eur. S prihliadnutím na uvedené, potom v žiadanom prípade nie je možné hovoriť o chybnom spracovaní tejto poisťovnej udalosti, keďže žalobca vychádzal z vlastných oceňovacích tabuliek, podľa ktorých sám ustálil rozsah percentuálneho poškodenia, ako aj vychádzal z výročného listu z ktorého vyplýva poisťová suma na ktorú bol žalovaný poistený v čase vzniku poisťovnej udalosti, ktorá bola v sume 30.629,30 Eur. Ak žalobca na základe vlastných podkladov a vlastných výpočtov vypočítal sumu poisťového plnenia v čase existencie poisťovnej zmluvy, podľa názoru súdu v danom prípade nemohli byť naplnené zákonné predpoklady k vzniku bezdôvodného obohatenia a to práve z dôvodu platne uzatvoreného zmluvného vzťahu, vzniku poisťovnej udalosti, na ktorú sa takto uzatvorený zmluvný vzťah vzťahoval, a vo vzťahu ku ktorej sa žalobca aj zaviazal povinnosťou plnenia pre prípad jej vzniku (č. I. 13). Je síce pravda, že z poslednej vety bodu B 2, písm. c/ vyplýva povinnosť pre žalobcu plniť v prípade, ak takto stanovená výška plnenia je najmenej 5 %,

čo v danom prípade predstavuje sumu 1.531,47 Eur, avšak ani toto ustanovenie nevyklučuje možnosť plnenia aj pri nižšej sume. To ak žalobcovi by aj vznikla povinnosť plnenia až pri percentuálnom vyjadrení 5% a viac automaticky neznamena, že žalobcovi uvedené ustanovenie výlučne zakazuje možnosť plnenia aj pod hranicu 5 - tich %. Navyše, súd poukazuje aj na čl. B2. bod. 2 písm. b/ všeobecných poisťných podmienok, podľa ktorého má poisťovateľ povinnosť vyplatiť z poisťnej sumy toľko percent, koľkým percentám zodpovedá pre jednotlivé telesné poškodenia podľa oceňovacej tabuľky poisťovateľa pre hodnotenie trvalých následkov rozsah trvalých následkov po ich ustálení, teda akúkoľvek hodnotu zisteného poškodenia. Súd vyzval žalobcu na vysvetlenie rozdielu medzi uvedenými dvoma ustanoveniami (zjavne si vzájomne odporujúci), ako aj žalobca bol vyzvaný na oznámenie, na základe akého písma žalobca v tomto prípade poskytol plnenie žalovanému (č. l. 98), na čo sám žalobca uviedol, že v danom prípade bolo žalovanému poskytnuté poisťné plnenie práve podľa Čl. B2 ods. 2 písm. b/, teda v percentuálnom vyjadrení zodpovedajúcom rozsahu trvalých následkov, ktoré v danom prípade boli ohodnotené 4% ale aj napriek uvedenému má žalobca zato, že sa jednalo o plnenie neoprávnené. Čo sa týka výkladu vyššie uvedených ustanovení, tu žalobca uviedol len, že je potrebné ich vykladať vo vzájomnej súvislosti všetkých písmen a) -j), teda jednoznačne nezdôvodnil rozdielnosť jeho stanovených povinností pri plnení vyplývajúcich mu z písm. b/ v porovnaní z písm. c/.

17. Odhliadnúc aj od uvedeného, pokiaľ sám žalobca uviedol, že v danom prípade poskytol žalovanému poisťné plnenie práve podľa písm. b/, ktoré neobsahuje žiadne limitujúce ustanovenia „nástupu“ jeho povinnosti plnenia, ale dokonca stanovuje povinnosť žalobcu plniť pri akomkoľvek percentuálnom vyjadrení rozsahu trvalých následkov, v žiadnom prípade nemožno hovoriť o neoprávnenom poskytnutí plnenia, navyše, ak je jednoznačne preukázané, že žalovaný bol poistený aj pre prípad trvalých následkov a teda žalobca poskytol len plnenie pre konkrétnu poisťnú udalosť, ktorá nastala u žalovaného ako poisteného a pre ktorú bolo poisťné plnenie preukázateľne dojednané. Tak ako na strane žalovaného potom nemohlo dôjsť k majetkovému prospachu, keďže prijal plnenie z platne uzatvorenej poisťnej zmluvy v zmysle zmluvných podmienok a aj všeobecných poisťných podmienok, zároveň nemohlo dôjsť ani k majetkovej ujme na strane žalobcu, keďže žalobca len poskytol plnenie v zmysle zmluvných podmienok, ako aj v súlade so všeobecnými poisťnými podmienkami, z ktorých v žiadnom bode nevyplýva nemožnosť plnenia aj v prípade ocenenia nižšieho ako je 5%. Navyše, v danom prípade bolo plnenie poskytnuté v súlade s písm. b/, čo tvrdil aj sám žalobca, ktoré zároveň takéto obmedzenie ani neobsahuje.

18. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie, že plnenie poskytnuté žalovanému bolo bez právneho dôvodu. Pokiaľ v danom konaní nebol preukázaný ani iný dôvod bezdôvodného obohatenia výslovne uvedený v zákone, t. j. plnenie z neplatného právneho úkonu, plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako ani majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov a tiež ani plnenie, ktoré by mal podľa práva plniť sám žalovaný, súd preto prijal názor, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre vznik záväzkového vzťahu z bezdôvodného obohatenia medzi stranami sporu, z ktorého dôvodu, súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Súd zároveň rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania vzhľadom k tomu, že týmto rozhodnutím sa konanie končí a to v súlade s § 262 ods. 1 CSP. Z rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi a to v rozsahu 100 %. (§ 255 ods. 1 CSP).

22. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).